

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-21/14 P

Evropská komise
v.
Rusal Armenal ZAO

„Kasační opravný prostředek — Dumping — Dovoz některých hliníkových fólií pocházejících z Arménie, Brazílie a Číny — Přistoupení Arménské republiky ke Světové obchodní organizaci (WTO) — Článek 2 odst. 7 nařízení (ES) č. 384/96 — Slučitelnost s Dohodou o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (GATT)“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. července 2015

1. *Mezinárodní dohody — Dohoda o zřízení Světové obchodní organizace — GATT 1994 — Nemožnost dovolávat se dohod WTO pro zpochybnění legality aktu Unie — Výjimky — Akt Unie, který směřuje k zajištění provedení dohod WTO nebo který na ně výslovně a konkrétně odkazuje*

(Všeobecná dohoda o clech a obchodu; Dohoda o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994, „antidumpingový kodex z roku 1994“).

2. *Mezinárodní dohody — Dohoda o zřízení Světové obchodní organizace — GATT 1994 — Nemožnost dovolávat se dohod WTO pro zpochybnění legality aktu Unie — Výjimky — Akt Unie, který směřuje k zajištění provedení dohod WTO — Kritéria posouzení*

(Dohoda o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994, „antidumpingový kodex z roku 1994“, článek 2; nařízení Rady č. 384/96, ve znění nařízení č. 2117/2005, bod 5 odůvodnění a čl. 2 odst. 7)

3. *Mezinárodní dohody — Dohoda o zřízení Světové obchodní organizace — GATT 1994 — Nemožnost dovolávat se dohod WTO pro zpochybnění legality aktu Unie — Výjimky — Akt Unie, který na ně výslovně a konkrétně odkazuje — Obecný odkaz na uvedenou dohodu — Vyloučení*

(Dohoda o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994, „antidumpingový kodex z roku 1994“, článek 2; nařízení Rady č. 384/96, ve znění nařízení č. 2117/2005, bod 5 odůvodnění a čl. 2 odst. 7)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 37–41)

2. Antidumpingový systém Světové obchodní organizace (WTO) může v některých případech představovat výjimku z obecné zásady, že unijní soud nemůže přezkoumávat legalitu aktů unijních orgánů z hlediska jejich slučitelnosti s pravidly dohod WTO. Nicméně k tomu, aby byla v konkrétním případě taková výjimka připuštěna, je ještě třeba, aby bylo právně dostačujícím způsobem prokázáno, že zákonodárce projevil svůj úmysl provést do unijního práva zvláštní povinnost převzatou v rámci dohod WTO.

Pro tento účel není dostačující, že z odůvodnění dotčeného unijního aktu obecně vyplývá, že byl přijat s přihlédnutím k mezinárodním závazkům Unie. Je naopak nezbytné, aby z konkrétního napadeného ustanovení unijního práva bylo možné dovodit, že toto ustanovení má provést do unijního práva konkrétní povinnost vyplývající z dohod WTO.

Vzhledem k tomu, že Dohoda o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (antidumpingová dohoda) neobsahuje specifická pravidla týkající se zemí bez tržního hospodářství, které jsou členy WTO, nelze přitom přiřadit pravidla, která jsou uvedena v čl. 2 odst. 7 nařízení č. 384/96 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, naposledy pozměněném nařízením č. 2117/2005, a týkají se dovozů ze zemí bez tržního hospodářství, které jsou členy WTO, k pravidlům vymezeným v článku 2 antidumpingové dohody. Z toho plyne, že uvedené ustanovení tohoto nařízení nelze považovat za opatření, které má zajistit provedení zvláštní povinnosti převzaté v rámci WTO v unijním právním řádu.

Kromě toho formulaci uvedenou v bodě 5 odůvodnění nařízení č. 384/96, podle níž by pravidla antidumpingové dohody měla být „co nejvíce“ přejata do unijního práva, je třeba chápat v tom smyslu, že i když unijní normotvůrce zamýšlel při přijetí tohoto nařízení zohlednit pravidla antidumpingové dohody, neprojevil úmysl přistoupit k provedení každého z těchto pravidel v uvedeném nařízení.

(viz body 44–46, 50, 52)

3. Článek 2 odst. 7 nařízení č. 384/96 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, naposledy pozměněného nařízením č. 2117/2005, neodkazuje výslovně na žádné konkrétní ustanovení Dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994, přičemž obecný odkaz na ustanovení této dohody v bodě 5 odůvodnění tohoto nařízení je sám o sobě nedostačující k učinění závěru o existenci takového odkazu.

(viz bod 59)